

værende Lov." Det vil erindres af ærede Landsthingsmænd, at der for nogle Aar siden gennem flere, idetmindste to Sæssioner, førtes en meget heftig Kamp mellem Rigsdagens to Afdelinger med Hensyn til en saadan Bestemmelse. Man tillagde nemlig i det andet Thing denne Bestemmelse, som ved første Diekast synes ubetydelig; en Betydning, som læster Manges Mening, og jeg tør sige efter Landsthingets Majoritets Mening, var et Indgreb i Landsthingets grundlovmæssige Ret med Hensyn til alle saadanne Sagers Behandling. Efterat Striden havde været i et Par Sæssioner, kom man til et mindeligt Forlig, ifølge hvilket der indførtes i Finantsloven en Anvisning paa de Udgifter, som vare forårsagede ved Love, som vare vedtagne i den vedkommende Samling. Efterat et saadant Forlig havde fundet Sted, skulde man troe, at den omfalte Bestemmelse ikke oftere vilde komme frem; thi det vilde være at nedbryde Tillidsforholdet imellem Rigsdagens Afdelinger, naar et saadant Forlig blev brudt. Der fremkom Aaret efter et Lovforslag, hvori en saadan Bestemmelse var optagen; Landstinget udstemte den, og Folkethinget fandt sig da ogsaa i, at den gik ud, idet man anerkjendte, at det ikke vilde være overeensstemmende med det Forlig, som maatte ansees for at være indgaaet tidligere. Nu er denne Bestemmelse i det nærværende Lovforslag ikke sat ind af det andet Thing, men fandtes indført i Lovforslaget, som det blev forelagt af den høitæredede Minister. Jeg kan umulig troe, at det kan være sleet paa anden Maade end ved Uagtsomhed; og denne Uagtsomhed vil finde sin naturlige Forklaring deri, at den samme Bestemmelse allerede staaer i Loven af 12te Januar 1858. Man har altsaa skrevet denne Paragraf ud deraf, uden at lægge Mærke til, at et Forlig senere er kommet imellem, som gjør, at Bestemmelsen ikke bør forekomme oftere i noget Lovforslag. Hvis der var nogen Udsigt til, at Loven burde gaae igjennem i denne Samling, skulde jeg stille Endringsforslag til 2den Behandling — jeg vilde føle mig forpligtet dertil — om, at denne Bestemmelse skulde gaae ud. Dertil vilde rigtignok udfordres som Supplement, at Lovudkastet med Tilføielse af den fornødne Sum optoges i §

14 af Finantsloven for 1864—65. Dette kan nu ikke skee. Ved Finantslovens Behandling her i Thinget var jeg fraværende paa Grund af Sydom, og jeg kunde altsaa dengang ikke stille noget Forslag til en saadan Tilføielse til Paragrafen. Men der var en anden Vej, og det vilde være at optage Summen paa en Til-lægsbevilling, som blev forelagt Rigsdagen, naar den kommer sammen til Efteraaret. Det er nu imidlertid min Mening, at Loven ikke i noget Tilfælde bør komme ud i denne Samling, og det navnlig af den Grund, som jeg anførte i Begyndelsen af mit Foredrag, nemlig, at der ikke er levnet Landstinget den fornødne Frist til en blot nogenlunde anstændig Behandling, og derfor vil jeg heller ikke stille Endringsforslag.

Besværligt. Det kan see noget forunderligt ud at tage Ordet, naar man i flere Henseender deler Ansæelse med de Medlemmer, der allerede have talt, og naar der ikke er fremkommet nogen Stemme til Forsvar for Lovforslaget. Imidlertid kan jeg dog ikke afholde mig fra at gjøre et Par Bemærkninger, da det forekommer mig, at der ogsaa fra det finantsielle Synspunkt er Ting, der bør berøres, og som have en stor Betydning for den hele Besværlighed. Jeg skal ikke gaae ind paa Smaating og ophjse de enkelte Formindstelser af Udgifter, der have fundet Sted ved Behandlingen i det andet Thing; jeg skal ikke opholde mig ved, at man har indført en Bestemmelse om, at et Deputat af 6 Favn Brænde, der er tilstaaet en Funktionær, ikke mere skal tilstaaes ved den næste Besættelse af Embedet. Det er mig ikke klart, hvilket Princip man herved er gaaet frem efter, idet det forekommer mig, at naar man har en Bestemmelse, der siger, at Lønningen skal udredes tilbeels med Hensyn til Prisen paa Søb, saa er i Grunden Tilstaaelsen af et Brændedeputat netop en Anvendelse af det samme Princip. Men, som sagt, derpaa skal jeg ikke videre indlade mig; jeg skal kun bemærke, at jeg ikke har fundet denne Regel anvendt paa alle Brændedeputater; jeg kunde endda forstaae, om man sagde: Vi vilde overhovedet slet ikke have denne Lønningsmaade; men denne Regel har man ikke stillet op. En Betragtning,